

De Zonekrant

KERK & leven

Uittreksel artikels 2025 - week 37

SPORT EN/IN DE KERK (3) ANTOON VAN CLÉ

Hier in Vlaanderen brengt de vereniging Sporta (niet te verwarren met Sporza) jaarlijks meer dan 11.000 jongeren samen in meer dan 200 sportkampen. Jaarlijks zijn er ook meer dan 36.000 overnachtingen in hun sportcentra, en komen meer dan 65.000 Sporta Team-leden regelmatig samen in verschillende clubs.

Slechts weinigen weten nog dat Sporta (dat staat voor "Sport-apostolaat") werd opgericht door de norbertijn Antoon van Clé.

Alfons van Clé werd op 15 juli 1891 geboren als oudste van zes kinderen. Op zijn negentiende trad hij in bij de norbertijnen in Tongerlo, en kreeg hij als kloosternaam Antoon. Hij was vlaamsgezind en sociaal-voelend, en werd door zijn oversten beschouwd als een revolutionair.

Zijn belangstelling voor sport ontstond in 1936, toen hij meereed met een renner (wie is niet bekend) tijdens diens training, in zijn witte pij, op een zwarte, zware damesfiets. De man vertelde over "de stiel", over de training en de koersen. Van Clé luisterde en zei op het einde alleen: "Spijtig dat veel mensen vergeten zijn dat wij allemaal renners zijn, mensen die hun koers moeten rijden op de piste van de aarde naar de hemel." Tot zijn verbazing nam de renner afscheid met de woorden: "Pater, dat doet deugd, een pastoor zo over die dingen te horen spreken." En toen was Van Clé gelanceerd.

In datzelfde jaar leerde hij ook Romain Maes kennen, de winnaar van de Tour de France in 1935. Omdat wielrenners hem zeggen dat de samenleving hen beschouwt als minderwaardig, wil van Clé zich over hen ontfermen. De 'sportpater' is geboren. Zijn naam is helemaal gemaakt wanneer hij het in 1939 klaarspeelt dat de Belgische deelnemers aan de Giro d'Italia op audiëntie mogen bij paus Pius XII. Pater van Clé had ook contacten met wielmonument Briek Schotte, een diepgelovige "dwangarbeider van de weg". Aanvankelijk wantrouwde de kerkleiding de wielersport, omdat renners door wedstrijden aan hun zondagsplicht verzaakten. En uiteraard had het peloton ook veel 'brute' jongeren in zijn rangen. Maar kardinaal Van Roey steunde van Clé in zijn apostolaat. Oorspronkelijk richtte pater van Clé zich uitsluitend tot wielrenners, maar al snel ging zijn aandacht ook uit naar bokkers, gewichtheffers en worstelaars, een groep sporters die ook al weinig aanzien genoot.

Van Clé richtte zich voornamelijk op individuele sporters, omdat die volgens hem meer nood hebben aan een warm en menselijk contact. Tijdens de tweede wereldoorlog nam zijn sportapostolaat zo'n proporties aan, dat hij het niet langer in zijn eentje aankon. Eind 1943 richtte hij daarom het "Nationaal Comité voor de Zedelijke Opbeuring van alle Sportlieden" op. Het bestuur ervan bestond uit sporters, omdat van Clé er een vereniging voor en door sporters van wilde maken. Omdat die naam te lang was, werd hij in 1944 samengeballd tot "Sporta", dat officieel wordt opgericht in 1947 als vzw. De doelstelling was "de diepmenselijke en zedelijke vorming van onze sportmensen, het bevorderen van de lichamelijke opvoeding, en de verspreiding van de gezonde sportgedachte onder de volksmassa".

Antoon van Clé overleed in het Noordstation te Brussel op 19 mei 1955, maar dat betekende niet het einde van Sporta. De raad van beheer gaf meteen aan zijn werk te willen verderzetten. Vandaag is Sporta niet enkel organisator van sportkampen, maar ook vakbond van de individuele sporters.

In 1954 richtte Sporta haar eerste sportkamp in. Deze kampen werden al vlug een begrip in Vlaanderen. In de schaduw van de abdij van Tongerlo werd in 1963 een sportcomplex gebouwd, dat gestadig werd uitgebreid. Verspreid over 13 hectare, zijn er twee sporthallen, drie voetbalvelden (waarvan twee met kunstgras), een atletiekpiste, dansstudio's, een vechtsportthal, vier tennisterreinen, vijf padelterreinen, een

minigolftuin, een hoogtoudenparcours, drie beachvolleyvelden, petanquebanen, een bmx-parcours, vergaderzalen twee cafetaria's, en een restaurant. In Maaseik is er een centrum dat gericht is op watersporten.

Pater Antoon van Clé was de eerste in ons land die zich systematisch om de geestelijke noden – "de menswaardigheid", zei hij zelf – van de gewone sportbeoefenaar ging bekommeren, de eerste priester die massaal het vertrouwen won van de volksjongens die met sporten de kost wilden verdienen, en de eerste geestelijke die zich met een schare medewerkers omringde om op een systematische manier het welzijn van sportlui ter harte te nemen. "Ter harte nemen" is hier de juiste uitdrukking, want "Op het hart komt het aan" zei de abt-generaal van de Norbertijnen Jozef Noyens toen hij, onder die titel, in 1996 met de simpele maar ontroerende lezing in de abdij van Tongerlo sprak over zijn illustere confrater.

Constant

**TIJD VOOR EEN GRATIS
VERWENKOFFIE IN
WZC HESTIA !**

 WZC HESTIA
ZIJP 20 1780 WEMMEL

 16/10/2025 VAN 14-17H

**DEZE UITNODIGING IS GELDIG VOOR
ELKE BEZOEKER.**

 ARMONEA
Altijd helemaal jezelf. | Être soi. Pleinement.

VAKANTIEGEDACHTEN 2025 (5)
SAN DAMIANO

We waren hier vorige keer ook al geweest, en ik heb er toen ook over geschreven, maar dit was het enige in Assisi dat we zeker en vast opnieuw wilden bezoeken : het kloostertje van San Damiano, op de flanken van de berg, in de zon.

Het klooster van San Damiano staat niét onder een stulp. Hier wordt geleefd en gewerkt, in alle rust, vrede en vreugde. Hier lopen paters en nonnes rond die allemaal goed gezind zijn, die praten en lachen. Hier schijnt de zon, en bloeien de bloemen. Een tekst vraagt de bezoekers om stil te zijn in de simpele gebouwen. Maar eigenlijk doet iedereen dat ook zonder die vraag, want de eenvoud van de stenen en het hout maken je klein en stil.

Hier voel je iets van die Franciscaanse vrede en vreugde. Iedereen blijft zitten in het oude kerkje, om dan heel rustig de rest van het kleine kloostertje door te wandelen. Er zijn hier geen grote kunstwerken die indruk maken. Het zijn de rust en de eenvoud die de schoonheid uitmaken van deze begenadigde plaats.

Als je Assisi bezoekt, is dit de enige must : het kloostertje van San Damiano.

Constant

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van: TWEEËNTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

WIE ZICH VERHEFT, WORDT VERNEDERD

Evangelie (Lucas 14, 1. 7-14)

Toen Jezus op sabbat in het huis van een vooraanstaande farizeeër was, waar Hij voor een maaltijd was uitgenodigd, werd Hij scherp in het oog gehouden. (...) Hij vertelde de genodigden een gelijkenis, want Hij had gezien hoe ze de ereplaatsen voor zichzelf kozen. Hij zei tegen hen : “Wanneer u door iemand wordt uitgenodigd voor een bruiloft, kies dan niet de ereplaats, want misschien is er wel iemand uitgenodigd die voorname is dan u, en moet uw gastheer tegen u zeggen : ‘Sta uw plaats aan hem af.’ Dan zult u beschaamd de minste plaats moeten innemen. Als u wordt uitgenodigd, kies dan de minste plaats, zodat uw gastheer tegen u zal zeggen : ‘Vriend, kom toch dichterbij !’ Dan wordt u eer betoond ten overstaan van iedereen die samen met u aanligt. Want wie zichzelf verhoogt zal worden vernederd, en wie zichzelf vernedert zal worden verhoogd.”

Tegen degene die Hem had uitgenodigd, zei Hij : “Wanneer u een maaltijd aanbiedt of een feestmaal geeft, vraag dan niet uw vrienden, uw broers, uw verwanten of uw rijke bureu. Want zij zullen op hun beurt u uitnodigen, en zo doen zij iets voor u terug. Wanneer u een feestmaal geeft, nodig dan armen, kreupelen, verlamden en blinden uit. Dan zult u gelukkig zijn, juist omdat zij niets kunnen terugdoen. Want u zult ervoor beloofd worden bij de opstanding van de rechtvaardigen.”

In het evangelie van vandaag zijn we al over de helft van Jezus' reis naar Jeruzalem. Hij is al goed gekend, en vele mensen komen naar Hem luisteren. Hij onderricht hen, en geneest allerlei zieken. Hij heeft het daarbij al aan de stok gehad met tegenstanders onder de farizeeën en de schriftgeleerden. Nu wordt hij door een vooraanstaande farizeeër uitgenodigd om bij hem te komen eten. En Jezus gaat daar gewoon op in. Hij voelt zich waar dan ook vrij om zijn boodschap te verkondigen. Hij gaat om met de verschoppelingen van de maatschappij, maar beweegt zich ook in hogere kringen. En in deze kringen trekt zijn optreden bijzondere aandacht, precies omdat Hij zoveel met verschoppelingen optrekt. En ze houden Jezus scherp in het oog, want het is een sabbat, en wat gaat Hij doen of zeggen ...? Direct (in de verzen 2-6, die niet opgenomen zijn in deze lezing) geneest Jezus iemand met waterzucht. En voordat één van de wetgeleerden of farizeeën iets kan zeggen, vraagt Hij hen : “Mag men op sabbat iemand genezen of niet ?” Iedereen zwijgt. En Jezus

gaat verder : “Wie van u zou, als zijn zoon of os in een put valt, die er niet meteen uithalen, ook al is het sabbat ?” Niemand kan hier iets tegen inbrengen.

En als dan het eten komt en ze aan tafel gaan, is het Jezus die hén scherp in het oog houdt. En Hij ziet hoe iedereen uit is op een ereplaats. Veel schriftgeleerden hebben blijkbaar toch maar weinig van de Schrift geleerd. In ieder geval zijn de woorden van Jezus Sirach (de eerste lezing van vandaag, 3, 17-18.20.28-29), die vragen om bescheiden te zijn, niet tot hen doorgedrongen.

En dan zet Jezus hen op hun ‘plaats’, door hun de parabel te vertellen over de bruiloft waar dit ook gebeurde, en waar die mensen plaats moesten maken voor anderen die bescheiden op de achtergrond waren gebleven.

Maar niet alleen de gasten, ook de gastheer geeft Hij te denken. Als je mensen uitnodigt, nodig dan niet alleen belangrijk volk uit, of gelijkgezinden. Want zo blijft de cirkel gesloten (zoals bij de overspelige vrouw die gestenigd zou moeten worden, herlees hiervoor de tekst bij de vijfde zondag van de veertigdagentijd). Neen, nodig “armen, gebrekkigen, kreupelen en blinden” uit.

En Jezus gaat nog verder, ook in het vervolg van deze evangelietekst (14, 15-24). Want één van de disgenoten is zo vermetel om op te merken : “Wat een geluk als je eten mag in het koninkrijk van God.” En dan vertelt Jezus de gelijkenis van het grote feestmaal. Alle genodigden beginnen zich te verontschuldigen, en niemand komt. Maar het feestmaal zàl doorgaan. En dan zegt de heer des huizes tegen zijn knechten : “Ga de stad in, en breng de armen, de gebrekkigen, de blinden en de kreupelen hier binnen.” Dat zijn letterlijk dezelfde vier soorten mensen als in de evangelietekst van vandaag. En nog is het niet gedaan. Want in het volgende hoofdstuk, na het etentje bij de farizeeër, vertelt Jezus de farizeeën en schriftgeleerden de drie gelijkenissen van het ‘verlorene’. Eerst is er het verloren schaap. En als dat is teruggevonden, is er blijdschap, die gedeeld moet worden met vrienden en bureu. Dan is er de verloren drachme. En weer heerst er blijdschap als die teruggevonden is, blijdschap die gedeeld moet worden met vriendinnen en bureu. En tenslotte is er de verloren zoon. Wanneer die terug thuis is, richt de vader een groot feestmaal aan, waar iedereen aan moet meedoen, ook de andere zoon die zich niet een beetje verongelijkt voelt.

Dit is een boodschap waar de Kerk eeuwenlang niet naar geluisterd heeft. De geestelijkheid stond boven het volk, en beschouwde zichzelf als de betere en de meerdere. Zij waren de Kerk, en het volk moest alleen maar luisteren. Maar père Joseph Wresinski, de stichter van ATD-vierde wereld, gaf zijn boek de titel mee "De armen zijn de kerk". Het is zoals Maria het al zong in het Magnificat : groten moeten klein worden, en kleinen zullen groot worden. God zelf heeft het ons voorgeleefd : Hij zelf is mens geworden. Kunt ge u een groter verschil indenken tussen groot en klein ? En in heel zijn leven, in al zijn woorden en daden, gaf Jezus aan dat iedere mens, van welke rang of stand ook, waardevol en belangrijk is. Die hoogachting voor

iedere mens werd door paus Franciscus genoemd : 'de deemoed van God'.

Deze tekst, in heel zijn context, is niet enkel een 'aansporing tot bescheidenheid', maar gaat naar de kern van ons christelijk geloof. In het rijk Gods zal er nogal gefeest worden, maar dan wel met iédereen erbij, en alle armen, gebrekkigen, blinden en kreupelen op de ereplaatsen. Dat is zijn levengevend woord en brood.

Constant

Overleden

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Mevr. Hilda Muyldermans, echtgenote van Juul Van Hedent, wonende Marconielaan 23. Geboren te Mechelen op 31 mei 1933 en overleden te Jette op 22 augustus 2025.

WEMMEL, Sint-Servaas

Dhr. Paul Vergouwen, echtgenoot van Françoise Duchau, geboren te Antwerpen op 21 november 1935 en overleden op 26 augustus te Machelen, woonde vroeger in de W. Bernardstraat 16.

Dat Gods eeuwig licht hen mag verschijnen...

Vieringen van de komende zondagen

Drieëntwintigste Zondag door het Jaar

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

Dinsdag, 09 september

19.00u : Eucharistieviering

Intentie: Jgt. Maria Sablon, echtgenote van Theo De Proost

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 07 september

9.00u : Eucharistieviering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 07 september

Geen viering

RELEGEM Sint-Jan de Doper

Zondag 07 september

10.30u: Eucharistieviering

Lector: Lieve Heiremans

Misdienaars: Seline en Jinte

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 06 september

17.30u: Dienst voor Woord en Communie (N)

Zondag 07 september

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 07 september

10.30u: Dienst voor Woord en Communie

Feest van de Kruisverheffing

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

Dinsdag, 16 september

19.00u: Eucharistieviering

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 14 september

Geen viering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 14 september

09.00u : Eucharistieviering

Lector: Geneviève Dolivier

RELEGEM Sint-Jan de Doper

Zondag 14 september

10.30u: Dienst Woord en Communie

Lector: Louka De Breuker

Misdienaars: Maaren en Nathan

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 13 september

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 14 september

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 14 september

10.30u: Eucharistieviering